

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Φτενά χωράφια κρατημένα με πεζούλια
κι άπιαστες γίδες που κρεμιούνται στους γκρεμούς
έτσι είν' ή πατρίδα μας' μα ή πούλια
δὲ λάμπει πιδ καθάρια σ' άλλους ούρανούς. Γ. Κ.

• ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ •

ΠΕΡΙΟΔ. Β' - ΧΡΟΝΟΣ 2ος ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ :
Πατησίων 14 — Β' όροφος

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 14

ΙΟΥΛΙΟΣ 1978

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 15

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ...

Η εκδήλωση έγινε ή επί-
θυμία των πατριωτών πρα-
γματοποιήθηκε. Τό πούλμαν
του κ. Αναγνωστάκη πού έ-
φυγε άσφυκτικά γεμάτο από
τη πλατεία Κάνιγγος με τούς
πατριώτες, ήταν ή άρχή μι-
ας νέας πορείας της Αδελφότη-
τας.

Μιάς πορείας πού θα ση-

σκευής. Ένα πανηγύρι πού
για μάς τούς Αθηναίους πα-
τριώτες ξεκίνησε από την πλα-
τεία Κάνιγγος. Τά 400 και
πλέον χιλιόμετρα διανύθηκαν
με έκπληκτική άνεση άφού ή
ατμόσφαιρα στο πούλμαν ή-
ταν παραπάνω από εύχάριστη.

Οι ρόδες ακούμπησαν στην
πίστα και ό χορός αρχίζει.

Στιγμιότυπο από την έντυπωσιακή και χαρούμενη εκδήλωση
της Αδελφότητας, κατά τη μετάβαση στο πανηγύρι της Φτέ-
ρης. Αυτό τό «τσούρμιο» των νέων έκανε έντονη τη παρουσία
του όπου και άν πέρασε, όπου και άν στάθηκε. Στο χωριό ό-
μως, ήταν τό κάτι άλλο και άφησε άριστες έντυπώσεις.

μάνει παράλληλα και την
άρχή του τέλους εκείνων
πού πίστεψαν πώς ή Αδελ-
φότητα είναι πύργος χτι-
σμένο από τραπουλόχαρτα,
πώς έχει άλλους σκοπούς, πώς
κοιματίζει, πώς έχει άλλους
στόχους. Δέ μπορούσε πιά νά

Τό θαύμαίο συγκρότημα του
Ε. Γεωργιάννη και Βασ.
Σπύρου έν δράσει... Η ύπο-
δοχή έκ μέρους των συμπα-
τριωτών ήταν έντυπωσιακή.
Αρτία ήταν και ή οργάνω-
ση του χώρου από τη πλευρά
του κέντρου Κώστα Δήμου.

Μερική άποψη του πανηγυριού: Πυρετός στα θαθύσκια πλα-
τάνια και τρικούβεργο γλέντι. Θα θυμίσει «χρυσή εποχή».

γίνει άλλωώς και όλοι πίστε-
ψαν στην αλήθεια...

Την αλήθεια πού επιτάσσει
τό συμφέρον του τόπου μας
έμπρός, ένωμένοι σιόν άγώνα
της ζωής όπως μπορούμε νά
εΐμαστε' όπως τό δείξαμε στο
πανηγύρι της Αγίας Παρα-

και άριστη ή έξυπνότητα
πλούσια και οργανωμένη ή
ψησταριά του Γιώργου Γιώ-
τη, συμπλήρωσε τό γλέντι με
εύχάριστο φαγοπότι.

Κόντρα στις φήμες και δια-
δόσεις εκείνων πού προφανώς

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή 4η σελ.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ...

Αθήνα 26.7.1978

Π ρ ό ς
Τήν Έφημερίδα «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Της Αδελφότητας Κεντρικού Αρτας.

Πειραιώς 4 — Αθήνα.

Φίλε κ. Διευθυντή.

Παρακολουθώμε τη προώθηση και προβολή άπ' τη καλό-
βαλμένη και έξαιρετική Έφημερίδα σας των άλυτων και επί-
μαχων γενικών προβλημάτων του τόπου μας πού αναμένουν την
επίλυσή τους με επιδέξιο άποκεντρωμένο προγραμματισμό.

Σας πληροφορούμε ότι καταθέσαμε στη Βουλή των Έλλή-
νων την άπό 25.7.78 ΕΡΩΤΗΣΗ μας για τούς άρμόδιους Υ-
πουργούς Δημοσίων Έργων και Έθνικής Άμυνας για τη ζεύ-
ξη του ποταμού και τη κατασκευή ή τοποθέτηση σύγχρονης και
κατάλληλης γέφυρας στη πιδ κατάλληλη θέση κατά τη δίκαιη
κρίση των άρμόδιων Υπηρεσιών για την επίτευξη της εκατέ-
ρωθεν άκώλυτης και διλογρόνιας επικοινωνίας των κατοίκων
και της μεταφοράς των αγαθών των περιοχών Τζουμέρκων και
Ξεροβουνίου.

Σε περίπτωση υιοθέτησης του δίκαιου αιτήματος και άπαν-
τήσεως των κ.κ. Υπουργών θα ενημερωθείτε, διαφορετικά ή Ε-
ρώτηση έγγραφεται στην Ημερήσια Διάταξη της Βουλής και
άκολουθεί ή συζήτηση με τη σειρά της. Στην Έρώτηση τονί-
σαμε τούς βάσιμους ισχυρισμούς για την ώφελιμότητα της γέ-
φυρας, πού προκύπτουν κ' από τη Έφημερίδα σας.

Με άπέραντη εκτίμηση

ΑΛΕΚΟΣ ΛΙΑΡΟΚΑΠΗΣ

Βουλευτής Αρτας

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ.: Εύχαριστούμε τον πατριώτη βουλευτή μας
για την ταχεία προώθηση του γενικού προβλήματος στη Βουλή
και για τό σπάνιο ενδιαφέρον πού δείχνει για τις περιοχές των
Τζουμέρκων, καθώς και για τη θετική συμβολή του για την
κατασκευή του δρόμου Άνεμορράχης - Κεντρικού.

Η ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΠΑΤΕΡΑΔΕΣ - ΔΑΣΚΑΛΟΙ - ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Ήταν δέν ήταν και τά δυό
τους 18χρονα παιδιά πριν ά-
κόμα μπουν για τά καλά στής
ζωής τά θάσανα πριν ακόμα
άνασάνουν της ζωής τις χάρες.
Τοιμάζονταν, παίρναν έφοδια-
προσόντα για τόν άγώνα, τόν
άγώνα της επιβίωσης και της
ανάδειξης. Ένας άγώνας τρα-
χύς, σκληρός στις σύγχρονες
κοινωνίες όπου «τό μεγάλο ψά-
ρι τρώει τό μικρό». Είναι ό
Νόμος τους.

Και τά παιδιά μέσα στο πέ-
λαο αυτό των καθημερινών έκ-
παιδευτικών μεταρρυθμίσεων, άν
τιθέσεων και του καθημερινού
άγώνα τάχασαν, πελάγωσαν,
ξεστράτησαν, θγήκαν έξω άπ'
τά νερά της νεότητος τους.

Ό ένας γιός πατέρα καυγα-
τζή, πατέρα πού έπερνε ότι
ήθελε «με τό έτσι», ποιός ξέρει
με ποιούς προστάτες, ξενόφερ-
τους ή ντόπιους.

Σκότωσε τό γυμνασιάρχη
του, τό δάσκαλο πού φρόντιζε
για τό αύριό του. Φέρθηκε σαν
ψυχρός έγκληματίας τράθηξε
τό περιστροφικό και μπάμ μπάμ,
έδωσε λύση στο πρόβλημά του,
ή νόμισε πώς έδωσε λύση σύμ-
φωνα με τά δσα του έμαθαν ή

οίνογένειά του και οι προστά-
τες της.

Τώρα όμως, άν στα θάθη της
ψυχής του έμεινε κάποια άν-
θρωπιά, από κληρονομιά, άν
ύπήρχε τέτοια στους προπάτο-
ρες, τότε θάξη μετανοιώση
πού σήκωσε φονικό όπλο στο
πνευματικό του πατέρα στο
δάσκαλο και όλη ή εύθύ.η πέ-
φτει πού άλλου; στόν πατέρα,
στή μάνα, στόν παππού, στην
οίκογένεια, στην κοινωνία, πού
διδάσκει τό νόμο της θίας και
του νταλίκιου. Κι' είμαστε στα
1978 μ.Χ. Στα 1978 πού μα-
θητές σκοτώνουν δασκάλους —
σκυλιά παπάδων κατασπαρά-
ζουν ανθρώπους — σκυλιά ά-
φεντάδες πίνουν αίμα και ιδρώ.

Στά 1978, πού πολυεθνικές
μολύνουν περιβάλλον, και ψυ-
χές πού αγοράζουν συνειδή-
σεις και πουλούν ντουφέκια,
μπανάνες και χασις. Πού άγο-
ράζουν αίμα σε φτηνή τιμή
και πουλούν ψωμί, πανάκριβο,
αγοράζουν ζωές και πουλούν
θάνατο. Καταστάλαγμα ό φό-
νος του γυμνασιάρχη, καταστά-
λαγμα ή άσέβεια, ή άναίδεια,
ή έλλειψη ιδανικών των ανθρώ-

ΕΝΩΘΗΚΑΝ ΟΔΙΚΑ: ΑΝΕΜΟΡΡΑΧΗ-ΚΕΝΤΡΙΚΟ

Με πολύ χαρά και ίκανο-
ποίηση είδαμε πώς ένώθηκε
οδικά ή Άνεμορράχη με τό
Κεντρικό. (Άνεμορράχη—Λαγ-
γάδια — Φτέρη). Ήταν ένα
έργο για την πραγματοποίηση
του όποιου πολλές φορές οι
στήλες του Αράχθου κεραυνο-
δόλησαν τις άρχές και πού έ-
φεραν άναστάτωση στους κόλ-
πους της Κοινότητας άφού τό
ποσό πού είχε εγκριθεί από
τή Νομαρχία 300.000 γι' αυ-
τό τό σκοπό επιστράφηκε. Ή-
ταν μιá άστοχη ενέργεια του
προεδρείου πού καταδικάστηκε
άπό τούς πάντες και πού δό-
θηκαν στους πατριώτες διάφο-
ρες εξηγήσεις από μέρους του
πού δικαιολογούσαν δήθεν την
επιστροφή τους.

Θά σας πούμε όμως πώς:
ή κατασκευή του δρόμου αυτού
δέν ήταν τυχαία και ούδόλως
προγραμματισμένη άφού ή
μπουλτόζα για άλλου προσρί-
ζονταν.

Ήταν μιá συνδυασμένη προ-
σάθεια της αδελφότητας Αθή-
νας, της αδελφότητας Αρτας
μερικών συμπατριωτών άπ'
τό χωριό και του Βουλευτή
Αλέκου Λιαροκάπη.

Δέν έγινε βέβαια κενάνας
δρόμος αξιώσεων πάντως εκεί-
νο πού έχει σημασία είναι ότι
έγινε ή διάνοιξη, έγινε ή άρ-
χή.

Και κάτι ακόμα.

Είναι γνωστό πώς στο συν-
οικισμό των Λαγκαδιών ύάρ-
χει ή εκκλησία του προφήτη
Ήλία. Κοντά στην εκκλησία
είναι και τό νεκροταφείο. Δέν
είναι εύκολη όμως ή μετακίνη-
ση προς την εκκλησία γιατί
ύάρχει μιá γέφυρα στο Λαγ-
γάδι πολύ στενή πού ίσα-ίσα
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελίδα 4).

πων του αύριο. Εύτυχώς λί-
γων.

Ό δεύτερος άπέτυχε στο
σχολείο κι' αυτοκτόνησε. Πέ-
ταξε τη ζωή του, τη ζωή πού
δέν του άνηκε σ' ένα τάφο πού
δέν του άνηκε, γιατί σε κανέ-
να μας δέν άνήκη ή ζωή του
όταν είναι κύτταρο κοινωνικό,
όταν οι συνάνθρωποι του περι-
μένουν από αυτόν κάτι καλύ-
τερο.

Κι' ή πρώτη κι' ή δεύτερη
περίπτωση είναι σημάδια άρ-
ρωστημένης κοινωνίας, άρρω-
στης και σάπιας.

Μιά σατίλα πούρχεται από
τά παλιά, από τότε πού μπή-
κε ανάμεσά μας τό μίσος και
τό προσωπικό συμφέρο, από
τότε πού ό σεβασμός για τό
συνάνθρωπο κοστολογήθηκε ό-
σο και μιá σφαίρα περιστρό-
φου, όσο και λίγα γραμμάρια
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2α σελίδα)

Προξενιά και Προξενητές στα παλιά καλά χρόνια

Στο περιβάλλον της ζωής, που λαχταριστές μοσχοβολούν οι όμορφες της νιότης και φουντώνουν με τις ανοιξιάτικες χαρές οι ελπίδες ο άνθρωπος έρωτεύεται, ζευγαρώνει και αποχαιρετάει τον ήλιο με την ίδια πάντα λαχτάρα στην καρδιά. Ο έρωτας και ο γάμος ακολουθούν — ακολουθούσαν μάλλον — μίαν ολόκληρη ιεροτελεστία στο ελληνικό χωριό. Ο πανέμορφος κύκλος της έρωτικής μέθης που καταλήγει στο γάμο μπορεί να ξεκινήσει από ένα άθωο κοίταγμα στο πανηγύρι, από κάποια φιλική συντροφιά, από το χορό και το ομαδικό ξεφάντωμα. Μπορεί ακόμα να προετοιμασθεί στις κοινές γεωργικές ή κτηνοτροφικές εργασίες, στα νυχτέρια που γίνονται στα μεγάλα δωμάτια, δίπλα στη θράκα του τζακιού. Σ' αυτή την άργη αλλά σίγουρη προετοιμασία, που ωριμάζει όπως ο καρπός του δέντρου για να γλυκαίνει όλο και περισσότερο, το έρωτικό μεθύσι είναι πιο δυνατό. Ένα μεγάλο μέρος των δημοτικών μας τραγουδιών είναι αφιερωμένο στην αγάπη, που καθώς λέει και το δίστιχο: «Από τα μάτια πιάνεται, στα χείλη κατεβαίνει κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δε θγαίνει». Για την αγάπη αυτή, πώς τη συναντάμε στο ελληνικό χωριό και πώς τραγουδήθηκε με στίχους γοητευτικούς στη δική μας ποίηση θα ασχοληθούμε άλλη φορά.

Στο άρθρο αυτό θα γνωρίσουμε μια από τις περιπτώσεις εκείνες που μπορούν να προετοιμάσουν ένα γάμο, με προξενιά, έθιμο καθιερωμένο από τα πολύ παλιά χρόνια στις όρεινες ίδιες περιοχές της πατρίδας μας:

Ο προξενητής είναι πρόσωπο αξιοσέβαστο στο χωριό, μεγαλονοικοκύρης. Η γνώμη του έχει βαρύτητα. Η παρουσία και η μεσολάθεσή του εγγυώνται την επιτυχία. Όλα γίνονται με κάποια μουσικότητα, γιατί μπορεί να υπάρξουν περιπτώσεις και παρεμβολές επιζήμιες για την ομαλή εξέλιξη του προξενιού. Ο προξενητής, μέτρη εμπειρία που τον διακρίνει, επισκέπτεται διαδοχικά το σπίτι του υποψηφίου γαμπρού και της νύφης, μιλάει για τα προσόντα τους για τη νοικοκυροσύνη και τη λεβεντιά του γαμπρού, για την εργατικότητα και την όμορφη της νύφης. Φυσικά αυτά συνήθιστα είναι περιττά, αν ο νέος και η νέα είναι από το ίδιο χωριό. Αν όμως είναι από διαφορετικό χωριό, ο προξενητής τους αφήνει ένα χρονικό περιθώριο για να συγκεντρώσουν πληροφορίες γύρω από το άτομο που πρόκειται να θάλουν στο σπίτι τους.

Την σημασία που είχε τα παλιότερα χρόνια ο προξενητής, μας την υπογραμμίζουν και οι στίχοι που αναφέρονται σ' αυτόν στα δημοτικά μας τραγούδια. Σε αρκετά υφιάτι κα τραγούδια τονίζεται ο ρόλος του προξενιού στην πραγματοποίηση του γάμου.

Όταν θα στείλουν προξενιά και γίνη δεκτό, και πούν από του γαμπρού πως θέλουν τη

νύφη, θα στείλουν από της νύφης το ίσο, κατάλογο δηλαδή που γράφει τα προικιά της νύφης, όσα έχει, από ρούχα, κτήματα, σπολίδια, σπιτικά, όλα. Το ίσο θα το πάη ο προξενητής μαζί με έναν από το σπίτι της νύφης μπάρμπα, πατέρα, αδελφό, για να συζητήσουν για την προίκα με τον γαμπρό και τους δικούς του.

Από τον παλιότερο καιρό όταν το κορίτσι έφτανε τα 18-20 του χρόνια, οι γονείς και οι κοντινότεροι συγγενείς του φρόντιζαν να θρούν τον καλύτερο νέο του χωριού για να το παντρεύουν, αφού εξέταζαν αν ήταν από σόι, αν είχε υγεία και γενικά ζητούσαν πληροφορίες για την ήθική, την οικονομική και την κοινωνική του κατάσταση. Τότε εύρισκαν τον κατάλληλο προξενιτή άνδρα ή γυναίκα, συγγενή ή φίλο κάποτε και τον ιερέα, που θα πήγαινε από μέρους τους στο σπίτι του γαμπρού να κάμει τα προξενιά, δηλαδή την πρόταση του γάμου. «Αν κατ' αρχήν ή πρότασή του γινόταν δεκτή από τα γονικά του νέου όπως και από αυτόν τον ίδιο, που πάντα θ' ακολουθούσε τη δική τους συμβουλή και γνώμη, ο προξενιτής γύριζε ένθουσιασμένος στο σπίτι της νύφης να φέρη το καλό μαντάτο, λέγοντας ως πρώτης του κουσέντα «Έπιασε ή ίσκα μου!» δηλαδή πέτυχε ή δουλειά μας. Την επομένη θραδιά οι γονείς της νύφης με τον προξενιτή πήγαιναν πιά για την επίσημη πρόταση και να συζητήσουν τις λεπτομέρειες. Τους έδεχονταν με μεγάλες περιποιήσεις, και όταν οι συμπεθεροι έμεναν σύμφωνοι σε όλα τα ζητήματα, ο γαμπρός έδινε στα μελλοντικά πεθερικά του τον «λόγον του» που τον θεωρούσαν λόγον ιερό, και φιλούσε το χέρι τους ανάμεσα από τις διάφορες εύχες κι ευχαριστούσαν τον προξενιτή για το «πιάσιμο της ίσκα» του. Ο προξενιτής προγραμμάτιζε και την ομαδική συγκέντρωση των δύο οικογενειών. Στη συγκέντρωση αυτή, στην οποία θα παρευρεθούν αρκετοί συγγενείς και των δύο οικογενειών, θα ρυθμισθεί το θέμα της προίκας που δίδεται σε είδη ρουχισμού, ακίνητα ή μετρητά. Τότε γίνεται και το πρόχειρο προικοσύμφωνο που ο πατέρας δίνει στην κόρη του και τα έξης: «Πέντε κιλίμια, μίαν θελέντζαν χονδρήν, δύο θελετζοπούδες, δύο στρώματα γεμάτα, ξε χεράμια, έν στρώμα, ένα εφάπλωμα, έν ζευγος σακκιά, έν δισάκιον, όκτώ σακκούλια, έν νέα ζευγάρια τσουράπια, έν νέα προσκεφαλάδες δαμασκή, έν σεγγούνια μάλλινον, μίαν κασέλαν, τρεις φουσανέλλες, δεκατρία κοντά υποκάμισα, δεκατρία γυναικεία υποκάμισα, έπτά άνδρικά, είκοσι πετσέτες δύο σακκούλια, δύο σεντόνια έν τραπεζομάνδηλο, τέσσερα ζεύγη σκαλτσονίων και έπτά κομμάτια χαλκώματα, έν ζευγος ένωτιώνχρυσών και έν δακτυλίδιον χρυσούν άξίας άπάντων δραχμών 1.000 και μετρητάς δραχμών 1.500. Πέντε ρίζες ελαιόδεντρα εις μίαν γραμμήν άξίας δραχμών 200

και τρία στρέμματα άμπελοτοπον άξίας δραχμών 200 ήτοι έν δλω δραχμάς 3.000.

Από την ώρα που ο προξενιτής θγαίνοντας από τα δύο σπίτια που θα συγγενέψουν, έχει ρυθμίσει όλες τις λεπτομέρειες του μελλοντικού γάμου, είναι δυνατόν το χαρμόσυνο γεγονός να γίνει γνωστό σ' ολόκληρο το χωριό. Οι νοκοκύρηδες που έδωσαν το λόγο τους δεν πρόκειται πια να τον πάρουν πίσω. «Αν όμως ο προξενιτής δεν έχει ακόμα τακτοποιήσει τις τυχόν υπάρχουσες έκκρεμότητες και δεν έχει αντιμετώπισει μ' επιτυχία τις επιφυλάξεις που δυνατόν να υπάρχουν, τίποτα δεν πρόκειται ν' άκουσθή στο χωριό. Για τί φυσικά υπάρχουν περιπτώσεις που ένα προξενιά δεν φτάνει σε γάμο. Όσο κι αν ο προξενιτής διαθέτει μίαν ιδιόζουσα μαεστρία στο χειρισμό του θέματος, μπορεί ν' αποτύχει. Ακόμα και άρνητική να είναι ή απάντηση που θα πάρει στο σπίτι που θα πάει, όλα θα γίνουν σε άτμόσφαιρα έγκαρδιότητας, θα τον φιλέψουν τσίπουρο, γλυκό και καρύδια. Θα τον ευχαριστήσουν για την τιμή που τους έκανε και θα θρούν έναν ευγενικό τρόπο να διατυπώσουν την άρνησή τους. Πώς ακόμα το κορίτσι τους είναι μικρό για γάμο, πώς δεν του έτοιμασαν τα προικιά, πώς περιμένουν πριν το λογοδέσουν ναρθεί από την ξενιτιά ο μεγάλος του αδελφός και τόσα άλλα. Οι δικαιολογίες αυτές μπορεί να είναι θάσιμες μπορεί και όχι. Ποτέ δε θα τις διατυπώσουν με θυμό ή κακία, αλλά με καλωσύνη κι άρχοντιά. Ιδιαίτερα γοητευτική είναι ή άτμόσφαιρα στο σπίτι όταν ρυθμίζονται όλες οι λεπτομέρειες του προξενιού. Με πρώτο στις εκδηλώσεις τον προξενιτή τον ρίχνουν στο φαγοπότη και το τραγούδι. Ένα καινούργιο σπιτικό θεμελιώνεται με τις εύχες όλων, που είναι αληθινές και πηγαίες, σαν τα κεφαλάρια του νερού όμορφες σαν τις ποιητικές χρυσόρδινες άνταύγειες του δειλινού.

ΤΑΚΗΣ ΖΑΧΑΡΗΣ

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Όργανο του Δ.Σ.
της «Αδελφότητας
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ

Γραφεία Έφημερίδας:
Πατησίων 14 - 2ος όροφος
Γραφ. 15 - Τηλ. 36.33.184

Διευθυντής και Έπυθυνος
σύμφωνα με το Νόμο:
ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ: Τηλ. 5234.454
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4 (Όμόνοια)

Έπυθυνος Τυπογραφείου:
ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΑΤΑΦΙΑΣ
Βατσαξή 9 - Τηλ. 5222.297

Συνδρομές:

Έσωτερικού 5ρχ. 150
Έξωτερικού 5ολλ. 15
Μάρκα 40
Έπιχειρήσεις - Όργανισμοί - Συνεταρισμοί 5ρχ. 300

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ελλάδα 20.7.78

Αξιότιμε κ. Κάρτερ,
Σας γράφω την σημερινή αυτή ημέρα από την πατρίδα μου. Για να σας διευκολύνω, ή Ελλάδα είναι λίγα βράχια που άντέγουν στην λύσσα των κυμάτων εδώ και τρεις χιλιάδες (3000) χρόνια τώρα! Συνορεύει βόρεια με την άγρια φυλή των Σλαβών, νότια με τα γνωστά όρυχεια χαλκού, λευκού και μαύρου χρυσού, αδάμαντος κλπ. ανατολικά με τον φίλος σας τον Έσσεθι και με την Κύπρο (ένα νησί, άσημαντο και άγνωστο στην έξοχότητά σας, με το όποιο έχετε κοινούς στόχους. Π.χ. την έλευθερία, την καλωσύνη και πάνω απ' όλα, τα ανθρώπινα δικαιώματα!) και δυτικά με τον Μόρο. Τώρα θα μού πείτε γιατί σας γράφω. Μά είναι πάρα πολύ απλό: Διάβασα στις έφημερίδες ότι βρεθήκατε σε πολύ δύσκολη θέση με το περίφημο εμπάργκο. Βέβαια, έμεις σαν Έλληνες εκεί στην μεγάλη σας χώρα, ψηφίσαμε Κάρτερ για να μη ψηφίσουμε Κίσιγκερ χωρίς να προσέξουμε ότι φορούσατε το ίδιο ανατολίτικο φέσι...

Εκείνο όμως που με έκανε (έναν άσημαντον άνθρωπο) να πάρω το θάρρος και να γράψω στον έπικεφαλής του έλευθέρου κόσμου, είναι αυτό που είπατε στους συμπατριώτες μου που σας έπισχεστήκανε:

«ΞΕΧΑΣΤΕ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ»!

Μά κ. Κάρτερ, είναι σοδάρη πράγματα αυτά; Λέγονται αυτά; Έσεις με τα τόσα κοι-

πιότες, με τα τόσα παρακλάδια σ' όλο τον κόσμο, επιτρέπεται να κάνετε τέτοια σοδάρη λάθη; Λησμονέσκονη κ. Κάρτερ!... Λησμονέσκονη!... Η καλύτερα Λησμονέσκονη!... Τί θέλω να πω; Τόσα και τόσα ποτά, άμερικανικής κατασκευής και προελεύσεως πίνουμε κάθε μέρα, δεν μπορείτε εκεί μέσα να ρίξετε λίγη λησμονέσκονη; Η λίγη άμερικανέσκονη;

Είναι εύκολο πράγμα νομίζω και όχι να λένε δημοσίως σ' έναν λαόν ΞΕΧΑΣΤΗΤΕ; Τί διάβολο, πώς σας άφήσαν οι σύμβουλοί σας και πατήσατε τέτοια άμερικανόφλυδα;

Λίγη σόνη κ. Κάρτερ και όλα πάνε καλά μέ... Έστερα: Όλα πάνε καλά: Βάσεις, Αιγάιο, Κύπρος κλπ., κλπ., Μά τώρα; Χωρίς να ξεχάσουμε ότι είμαστε ΕΛΛΗΝΕΣ είναι δυνατόν να σας διευκολύνουμε; Εγώ πάντως πιστεύω όχι. Λυπάμαι βέβαια, αλλά πιστεύω ότι όλοι ήμεις, οι λίγοι, οι άνωθωποι των ήνωμένων βράγιων (και όχι των Ήνωμένων Πολιτειών) με τον πρωθυπουργό μας έπικεφαλής θα άντισταθούμε, γιατί αυτά τα βράχια είναι, πώς να το κάνουμε, δικά μας και λυπαίνονται, δυστυχώς, κ. Κάρτερ, μόνο με καρδιές, πολλές καρδιές. Εκτός αν άκούστε την ταπεινή συμβουλή μου:

Λησμονέσκονη κ. Κάρτερ!

Πάντα δικός σας

ΑΡΗΣ ΤΖΟΓΜΕΡΚΙΩΤΗΣ

Σ.Σ.: Μοιάζουμε κ. Κάρτερ

για Λησμονάκια!...

ΑΡΑΧΘΙΝΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ...

Μια καινούργια καραμέλλα μας σερβίρουνε πλαγίως (οι καθ' όλα πλέον φίλοι, σύμμαχοι μας και λοιποί)

κι' όπως πάντα υπογίως σκάθοντας χωρίς ντροπή.

Περί δικαιωμάτων ανθρωπίνων μας μιλάνε συνεχώς για έλευθερία, καλωσύνη, κι' ανθρωπιτιά κι' από πίσω μας σκορπάνε μίσος, έχθρα και φωτιά...

Πραξικόπημα εδώ, πόλεμος εκεί πιο πέρα σέρνουνε σ' όλο τον κόσμο βάσανα και συμφορές, βάφτισαν τη νύχτα μέρα

και τους πόνους μας χαρές.

Κι' ενώ γι' αυτό φωνάζουν και για τόσα, τόσα άλλα, για την θόμβα ΝΕΤΡΟΝΙΟΥ παριστάνουν το παπ!

και τον κόκκορα κεφάλι

κάποιοι γαϊδάρους θά πεί...

ΑΝΤΑΙΟΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από 1η σελίδα)
χασίς, όσο και ένα μέτρο γής, όσο μια πλάκα σαπούνη. Και ξεφτελίστηκε ή ζωή όπου γής, στα πέρατα από λογής - λογής υπανθρώπους, σκυλανθρώπους, φοίσστες, Ναζί, πληρωμένους δολοφόνους, κερδοσκόπους, ρουφηχτάδες του μόχτου και του Ψρου και φτάσαμε στο «έδω» που ένας σκοτώνει δάσκαλο, κι' άλλος αυτοκτονεί. Ποιοι είναι αυτοί; Είναι το αύριο μας, είναι το μέλλον μας, το μέλλον σαν φυλή και σαν χώρα, είναι το μέλλον του ανθρωπίνου γένους.

Ευτυχώς που στη χώρα μας ή σαπίλα είναι στην άρχη και ή γάγραινα θεραπείσιμη ακόμα.

Πατεράδες γρηγορείτε — πατεράδες, μαννάδες, παππούδες,

δάσκαλοι, άνθρωποι, προσοχή. Προσοχή στα παιδιά, προσοχή στο αύριο, προσοχή στο μέλλον. Δώστε στα παιδιά ιδανικά, δώστε περιεχόμενο δημιουργίας και άνάτασης, έμπιστευθήτε τα στους φορείς της μόρφωσης, αν μόνοι σας δεν το μπορείτε κι' υπάρχουν τέτοιοι στη χώρα μας, ευτυχώς, πολλοί και καλοί.

Δάσκαλοι, πατεράδες, γρηγορείτε πριν οι ίδιοι χτυπάτε το κεφάλι για ό,τι δεν κάνουν για τα παιδιά, πριν οι ίδιοι κλάψτε κι' άλλους συνανθρώπους μας, θύματα της άρρωστης μόρφωσης, της άρρωστημένης άνατροφής.

Ας διδάξουμε το σεβασμό στον άνθρωπο και τη ζωή.

Ν-ς

Κοινωνικά

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Βαπτίστηκε μέσα σε χαρούμενη ατμόσφαιρα το παιδάκι του συμπαθή μας συμπατριώτη

Τό όνομα Χρήστος χάρισε ο συμπατριώτης μας από τη Ροδαυγή Χρήστος Καμπής. "Ενας νέος Χρήστος Κομζιάς ανατέλλει..."

«Χρήστος» λέει ο νουνός και στο άκουσμα του ονόματος αυτού η Βασιλική Χρ. Κομζιά θα ξεδιπλώσει το μαντήλι της... Κόσμος πάει κι' έρχεται...

Βαγγέλη Κομζιά από τα Λαγυγιάδια στην εκκλησία της "Αγίας Παρασκευής Φτέρης και ανήμερα του πανηγυριού.

Ευχόμαστε στους γονείς του να το δουν όπως εκείνοι το θέλουν. Η Συν. Έπιτροπή

ΓΑΜΟΙ

Παντρεύτηκε στις 30 'Ιουλίου 1978 και ώρα 5 το απόγευμα, στη Μεταμόρφωση του Σωτήρα στη Μεγαλόχαρη Άρτας, ο συμπατριώτης μας από το Βαθύκαμπο, Δημήτρης Κωσταγιώργος, την Φρίντα Καραλή. Ο γάμος τους θύμισε παλιά ήθη και έθιμα. Γύρισαν στο χωριό μας όπου έγινε ένα ωραιότατο γλέντι μέχρι το πρωί.

Ο «ΑΡΑΧΘΟΣ» εύχεται να ζήσουν όπως εκείνοι θέλουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

"Ενας ακόμα συμπατριώτης μας έφυγε φέτος ξαφνικά απ' τη ζωή. Είναι ο συμπατριώτης μας Χρήστος Χουλιάρης από τους Ναζαίους, που στις 5.8.78, ύστερα από τρεις άπανω-τές καρδιακές κρίσεις στα 78

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

του χρόνια, άφησε την τελευταία του πνοή.

Συμπαθής, χαρακτηριστικός, ζωηρός, ένθουσιώδης και εκδηλωτικός τύπος ο μακαρίτης, σκόρπαγε άφειδώς κέφι και χαρά και έκανε ζωντανή την παρουσία του με το τρανταχτό του γέλιο ως την τελευταία στιγμή, σ' όλοκληρη την περιοχή των Τζουμέρκων.

Πολύ καλός οίκογενειάρχης

και λίαν αγαπητός μεταξύ των συμπατριωτών, θα μείνει ζων-ρά και για πάντα χαραγμένος στη μνήμη όλων μας.

Αιώνια του ή μνήμη.

Ο ΑΝΑΔΕΧΤΟΣ

Πέθανε στην Αθήνα την 1η 'Ιούλη ο Δ. Παπακώστας. Η κηδεία του έγινε στην Καλονή Κυψέλης Άρτας.

Πέθανε στην Αθήνα την 3η 'Ιούλη ο Χρυσόστομος Τσάγκας από τη Ροδαυγή. Η κηδεία του έγινε στη Ροδαυγή Άρτας.

Πέθανε στην Αθήνα την 3η 'Ιούλη ο Γιώργος Πολίτης, η κηδεία του έγινε στη Ροδαυγή Άρτας.

Τό Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του.

Μεταφέρθηκε στο σπίτι του στο Τραπεζάκι ο Κων(νος) Βασ. Κοντός καρδιοπαθής, που νοσηλευόταν στον Εύαγγελισμό Τού εύχόμαστε περαστικά.

Η άτυχία χτύπησε και πάλι το συμπατριώτη μας Άλ. Κ. Μπαλαούρα. Έσπασε η λάμα που συγκρατούσε το κομμένο πόδι του και ήδη βρίσκεται στην Αθήνα για μία νέα επέμβαση για την αποκατάσταση της ζημιάς που έπαθε. Συμπά-ράσταση στο συμπαθή συμπατριώτη μας.

Βγήκε στις 6.8.78 από το Νοσοκομείο όπου νοσηλευόταν, ο Κώστας Γ. Καλιακάτσος, ιεροφάλης και ήδη βρίσκεται στο χωριό. Τού εύχόμαστε «σι-δερένιος».

Ήρθε από τη Γερμανία όπου εργάζεται, ο Χρήστος Θ. Παπός, με τη σύζυγό του, προκειμένου να περάσει ένα μήνα

Η πρώτη έκδήλωση της 'Αδελφότητας Άρτας

26 'Ιουλίου 1978. Στο δρόμο που βρίσκεται το Πρακτορείο αυτοκινήτων που εκτελεί συγκοινωνία για το Κεντρικό, από τις 4.30' μ.μ. παρατηρείται εξαιρετικά άσυνήθιστη κίνηση για τούτη την ώρα του καλοκαιριού.

"Ανδρες, γυναίκες και παιδιά πηγαινοέρχονται ή κάθονται στις καρέκλες του καφενείου και πίνουν τον καφέ τους ή δροσιζονται με τα αναψυκτικά.

Τό λεωφορείο της γραμμής είναι κι' αυτό σταθμευμένο εκεί. Στην πρόσφύ του και στο πίσω μέρος είναι γραμμένα με μεγάλα γράμματα τα εξής: ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ «Η ΝΗΣΙΣΤΑ Π. Ε.» ΕΔΡΑ ΑΡΤΑΣ.

Λίγο πιο πέρα κι' άλλα αυτοκίνητα Ι.Χ. περιμένουν.

"Όρα 5 μ.μ. ακριβώς. Πάνω από 50 άτομα επιβιβάζονται στο λεωφορείο και στα Ι.Χ. αυτοκίνητα και ξεκινούν με κατεύθυνση τη Φτέρη Κεντρικού για το πανηγύρι της Αγ. Παρασκευής.

Η 'Αδελφότητα Κεντρικού «Η Νησίστα Π.Ε.» που έχει έδρα την Άρτα, πραγματοποιεί την πρώτη της έκδήλωση, μετά την επίσημη αναγνώριση της από το Πρωτοδικείο, με επίσκεψη στο χωριό για να ζωντανέψει με την παρουσία της τη γιορταστική ατμόσφαιρα του πανηγυριού.

Τά έργα που γίνονται στο Πουρνάρι για το δμώνιμο φράγμα, έκοψαν το δρόμο που περνούσε από το Πουρνάρι, το Πλατανόρριμα και κατέληγε στην Κάτω Καλεντίνη και γι' αυτό ακολουθήσαν τον καινούριο δρόμο που περνάει πάνω από το χωριό Πέτα, φτάνει στον Άστροπακαμένο και κατηφορίζει προς Μελάτες και Κάτω Καλεντίνη για να συναντήσει

στην ιδιαίτερη πατρίδα του. Τού εύχόμαστε καλή παραμονή και πάντα να θυμάται την πατρίδα μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Είμαι υποχρεωμένος να ευχαριστήσω θερμώς όλα τα μέλη της 'Αδελφότητας, όλους τους αγαπητούς συγχωριανούς μου που θερμά μου συμπαραστάθηκαν κατά την διάρκεια της νοσηλείας μου στο Νοσοκομείο.

Οι συχνές επισκέψεις, τό άμέριστο ενδιαφέρον όλων και οι ειλικρινείς ευχές των για την άποκατάσταση της υγείας μου, με συγκίνησαν βαθύτατα. Με τέτοιο συμβούλιο, με τέτοια μέλη, άγια παιδιά της πατρίδας μας του Κεντρικού, είμαι σίγουρος ότι η 'Αδελφότητα θα προοδεύσει διότι έχει την εύλογία του Θεού.

Διά της «δικής μας» έφημερίδας «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ», σφίγγω το χέρι του καθένα συγχωριανού μου που με έπισκέφθηκε στο Νοσοκομείο. Τους θεωρώ αδελφία μου και τους ευχαριστώ. Τους εύχομαι μέσα από την ψυχή μου να έχουν υγεία και χαρά που είναι τόσο πολύτιμη.

Άθήνα, 6 Αύγουστου 1978
ΚΩΝ. Γ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ
Ίεροφάλης

τόν παλαιό δρόμο. Με τό άνοιγμα αυτού του νέου δρόμου αύξηθηκε ή διαδρομή κατά 12 περίπου χιλιόμετρα.

"Ενα τμήμα του δρόμου αυτού είναι ασφαλτοστρωμένο και τό υπόλοιπο είναι χαλικόδρομος ή χωματόδρομος. Τά νερά της βροχής έχουν διαβρώσει τό κατάστρωμά του και δημιούργησαν λακκούβες και αύλακιές. Φαίνεται καθαρά ή εγκατάλειψη του, ενώ θα μπορούσε να διορθωθεί αν διέθεταν οι αρμόδιοι ένα μηχανήμα «Γκρέιντερ» άλλ' αυτό ίσως είναι πολυτέλεια για τούτη την περιοχή. Πού χαντάκια, όχετοί, που τόσο είναι άπαραίτητα!...

Συζητώντας και παρατηρώντας γύρω, χωρίς να καταλάβουν οι εκδρομείς, είχαν φθάσει κιόλας στη ράχη, στο Τραπεζάκι. Μπροστά τους απλώνεται τό Κεντρικό που τό αγκάλιασαν με τό βλέμμα τους όλο πέρασ ως πέρα, καθώς εκείνο έλουζε άποβράδις τά πόδια του στα ήσυχα για την έποχή νερά του ποταμού Άράχθου. Εκεί άπλωμένες ξαναζωντανεύουν ό-λες οι αναμνήσεις από τά παιδικά τά χρόνια ως την ώρα που έφυγαν για να εγκατασταθούν στην Άρτα.

"Όρα 7 μ.μ. ακριβώς. Τά αυτοκίνητα «πλευρίζαν» στην πλατεία της Αγίας Παρασκευής και αποβίβαζαν τους επιβάτες τους.

Τά βαθύσκια πλατάνια κουνοδσαν ανάλαφρα τη φυλλωσιά τους σαν να θέλαν να χαιρετίσουν την άφιξή τους και ή δροσερός άέρας τους έλουζε άπλά στα πρόσωπά τους, ενώ τά φρεσκοποτισμένα καλμαπόκια και τά τριφύλλια με την όλοπράσινη ντυμασιά τους συμπλήρωναν τον πράσινο φόντο της ζωγραφιάς που στο κέντρο της πρόβαλλε επιβλητικά τό εκκλησάκι της Αγ. Παρασκευής.

Δέν ήταν εκεί την ώρα αυτή παρά οι «μπακάληδες» και λιγοστοί άλλοι. "Όμως τά τραπέζια, οι καρέκλες, οι πάγκοι, τά μικρόφωνα και τά μεγάφωνα που βρίσκονταν στη θέση τους μαρτυρούσαν πως θά ξαναγέμιζε ή πλατεία με κόσμο.

Η 'Αδελφότητα προχώρησε, μπήκε στην εκκλησία για να προσκυνήσουν την εικόνα της Αγίας Παρασκευής, ν' ανάψουν τά κεράκια τους και να πούν δυό λόγια προσευχής.

Η εκκλησία ήταν στολισμένη πανηγυρικά. "Όλα άνανεωμένα. Η Άγία Τράπεζα με

τήν ολοκαίνουργη στολή της, οι φρεσκοβαλμένες στο «τέμπλο» εικόνες άγιορείτικης τεχνοτροπίας, τά ώραία καινούρια ξυλόγλυπτα ανάλογια, ή ήλεκτρικός πολυέλαιος και οι υπερβολικά πολλές ήλεκτρικές άπλικές έδιναν σ' αυτή μία άσυνήθιστη λαμπρότητα.

Βγήκαν από την εκκλησία και κάθισαν «όμοτράπεζοι» στα τραπέζια που είχαν τοποθετηθεί στη σειρά για να πάρουν τά αναψυκτικά τους. Μερικοί ξαναμπήκαν στην εκκλησία για να παρακολουθήσουν στο δειλινό την ώρα τον Έσπερινό, που είχε άρχίσει.

Μόλις τελείωσε ό Έσπερινός ενώ ή πλατεία είχε γεμίσει από κόσμο, δόθηκε τό σύνθημα για ν' άρχίσει τό «Καγκελλάρι». Ήταν πράγματι συγκινητικό και πανοραμιακό τό θέαμα. Οι μικροί με τους μεγάλους, οι άνδρες, οι γυναίκες, τ' αγόρια, τά κορίτσια, κρατημένοι χέρι με χέρι σ' ένα μεγάλο κύκλο τραγουδούσαν και χόρευαν «Τέτοιαν ώρα ήταν έψές, τέτοια και παραπροίές...».

"Ενα γερό χειροκρότημα και τό «καγκελλάρι» τελείωσε και παραχώρησε τη θέση του στο γλέντι και στο χορό.

Στη συνέχεια ήρθαν σέ επαφή με τους λίγους ανθρώπους, που μένουν μόνιμα στο χωριό, άκουσαν τις άπόψεις τους κι' έβγαλαν σαν τελικό συμπέρασμα ότι τό χωριό σήγνει από έλλειψη νέων ανθρώπων. Οι λίγοι που άπόμειναν δέν έπαρκούν ούτε και μπορούν να καλύψουν όλες τις άνάγκες του και συνεπώς οι ύποδείξεις των άλλων και τά προγράμματα ό-σο καλά και αν είναι θά μένουν πάντα άνεκτέλεστα από έλλειψη ανθρώπων ικανών που θά τά υλοποιήσουν.

Στη μία μετά τά μεσάνυχτα ή 'Αδελφότητα πήρε και πάλι τό δρόμο της επιστροφής για την Άρτα μέσα σέ ατιμόσφαιρα ένθουσιασμού και χαράς, καθώς φανερό ήταν στα πρόσωπα όλων ζωγραφισμένη ή ικανοποίηση. "Ενοιώθαν ότι άφηναν πίσω τους τίς καλύτερες έντυπώσεις, γιατί διασκέδασαν πολιτισμένα, έδειξαν ότι κατέχουν ως μέλη της 'Αδελφότητας και συνεδηγοίτησαν ότι μπορούν να συνεργασθούν και σ' άλλους τομείς σαν χωριανοί με πνεύμα αγάπης και αδελφωσύνης.

Τερεύς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΙΤΣΟΣ

ΠΩΣ ΤΡΕΛΛΑΘΗΚΑ...

Τρελλάθηκα γιατί παντρεύτηκα μία γυναίκα που είχε κόρη σέ ώρα γάμου. Σ' ένα μήνα ό πατέρας μου ζήλεψε την εύτυχία μου και αφού ήταν χήρος παντρεύτηκε τον κόρη της γυναίκας μου. Έτσι ή δική μου ή γυναίκα έγινε πεθερά του πεθερού της και μητέρα μου ή πρόγονή μου. Έννεα μήνες άργότερα ή γυναίκα του πεθερού της γυναίκας μου, που ήταν συγχρόνως και κόρη της, απέκτησε ένα αγοράκι, που φυσικά ήταν αδελφός μου — σαν παιδί του πατέρα μου — και μαζί έγγονός της γυναίκας μου — σαν παιδί του παιδιού της

— εγώ δέ αυτομάτως έγινα παππούς του αδελφού μου, άφου είμαι σύζυγος της γιαγιάς του.

"Ενα μήνα άργότερα, ή δική μου γυναίκα απέκτησε και αυτή αγοράκι. Τότε όμως ή πεθερά μου — που ήταν αδελφή του γιού μου — έγινε και γιαγιά του. Έγώ λοιπόν είμαι αδελφός του γιού μου που είναι και αδελφός της γιαγιάς του. Συγχρόνως είμαι και γαμβρός της μητέρας μου — άφου ή γυναίκα μου είναι θεία του γιού της, δηλαδή ενός παιδιού που είναι άνήψι του πατέρα του. Τότε τρελλάθηκα...

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αθήνα 4.7.1978

Α. Π. 6364

Π ρ ό ς

τούς κατοίκους του συνοικισμού Φτέρης και Λαγκαδίων
της Κοινότητας Κεντρικού Ν. Άρτης.
Αγαπητοί μου,

Απαντώντας στο υπόμνημά σας από 26.5.1978, σας πληροφόρω ότι μετά από σχετική πρόταση του έποπτη της Η' άνω-τέρας εκπαιδευτικής περιφέρειας το δημοτικό σχολείο Φτέρης καταργείται με Π.Δ., το όποιο δρίσκεται στο τέλος των απαραίτητων ενεργειών, που απαιτεί ο νόμος για την δημοσίευσή του.

Η κατάργηση του σχολείου του συνοικισμού σας κρίθηκε αναγκαία λόγω του μικρού αριθμού των μαθητών του, οι όποιοι μπορούν να φοιτήσουν στα γειτονικά σχολεία Τραπεζακίου ή Βαθυκάμπου.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Π ρ ό ς

τό κ. ύπουργό Έθνικης Παιδείας και Θρησκευμάτων.
Κύριε ύπουργέ,

Σύμφωνα με τα παραπάνω το Δημοτικό Σχολείο Φτέρης καταργείται. Το παραδεχόμαστε. Παραδεχόμαστε και πως ο αριθμός των μαθητών των δύο συνοικισμών είναι μικρός, εκείνο όμως που μάς ξενίζει, είναι η άνεση με την όποια σας δόθηκε ή σχετική πρόταση από τον άρμόδιο έποπτη. Κρίνοντας ότι μπορούν να φοιτήσουν στα γειτονικά σχολεία χωρίς να ληφθή καμιά απολύτως πρόνοια. Άν ο κύριος Έπόπτης έχει παιδιά ή εγγόνια, εύχόμαστε να μη βρεθούν ποτέ στην ίδια μοίρα με τους μικρούς μαθητές των συνοικισμών Φτέρης και Λαγκαδίων.

Θα σας μιλήσουμε με αριθμούς:

Άπλή και μόνο παρατήρηση στα γραφόμενά μας θα σας πείσει για την σοβαρότητα του θέματος.

Τα Λαγγάδια κύριε ύπουργέ, απέχουν από το Βαθύκαμπο 6 χιλιόμετρα. Περίπου την ίδια απόσταση έχει και το Τραπεζάκι. Δηλαδή αλλη-ρετούρ τα χιλιόμετρα είναι 12. Άν σκεφτούμε πως ένας κανονικός άνθρωπος διανύει 4 χιλμ. την ώρα θα δούμε πως ένα παιδάκι 5 χρόνων θα καλύψει σε μία ώρα 3 χιλμ. Άρα λοιπόν, τα 12 χιλμ. θα καλυφτούν από το μικρό μαθητή σε 4 ώρες!!! (Τώρα, αν ένα παιδάκι πέντε χρόνων θα διζοντας 4 ώρες τη μέρα, είναι σε θέση να είναι μαθητής, κρίνεται το έσες). Δηλαδή το παιδάκι των 5 χρόνων θα καταναλώνει 4 ώρες τη μέρα πεζοπορώντας προς Βαθύκαμπο ή προς Τραπεζάκι.

Αναλογιζόμαστε την ταλαιπωρία των μαθητών και των γονιών, οι όποιοι, προφανώς, θα ξαναφοιτήσουν στα σχολεία μαζί με τα παιδιά τους, διότι δεν νομίζω πως υπάρχει τη σημερινή ημέρα γονιός που θ' αφήσει το παιδί του μόνο, έρμαιο της βροχής, του άέρα, των παγετώνων, των χιόνων και των άλλων κινδύνων της άγριας φύσης της όρεινης μας περιοχής, που καθημερινά θα αντιμετωπίζει προσπαθώντας να μεταβεί στο σχολείο του.

Δυό δρόμοι υπάρχουν για τους γονείς των μαθητών: Η θα ξαναφοιτήσουν στα σχολεία ή θα ξενητευτούν...

Σας το δηλώνουμε υπεύθυνα, πως τα γειτονικά τούτα σχολεία ούδόλως μάς εξυπηρετούν.

Μιά λύση υπάρχει:

Συμφωνούμε με την κατάργηση του Δημ. Σχολείου Φτέρης και προτείνουμε και την κατάργηση και ενός άλλου εκ των Δημ. Σχολείων Βαθυκάμπου ή Κρουονερίου. Να διατεθεί όμως ένα μικρό πούλμαν τύπου VOLKS—WAGEN ή FORNT TRAN-TZIT, το όποιο με μηδαμινή δαπάνη, θα μεταφέρει τους μαθητές των συνοικισμών Λαγγαδίων — Φτέρης — Βαθυκάμπου και Κρουονερίου και σε χρόνο μισής ώρας, σ' ένα από τα τρία σχολεία που ήθελε κριθεί σαν πλέον κατάλληλο.

Η τιμή της άγοράς υπολογίζουμε να ανέλθει στο ποσό των 300.000 δρχ. — ποσό που θα αποσβεστεί μέσα σ' ένα χρόνο, αφού θα καταργηθεί ακόμη ένα σχολείο για τη λειτουργία του όποιου χρειάζονται ανάλογα ποσά.

Θα υπάρχει λοιπόν ένα σχολείο όπου θα φοιτούν όλοι σχεδόν οι μαθητές του χωριού, θα υπάρχει ένας δάσκαλος, θα αποφευχθεί ή αφάνταστη ταλαιπωρία των μαθητών, θα υπάρχει ή απαιτούμενη άμυλλα και ο δάσκαλος θα είναι σε θέση να διδάσκει επιτελώντας κάποιο έργο και όχι να προβληματίζεται εάν παίζει ή όχι κάποιο ρόλο στην κοινωνία, αφού θα έχει — στην αντίθετη περίπτωση — ένα μαθητή σε μία τάξη.

Εμείς κάνουμε σταυροφορία και θα έχουμε στη διάθεσή μας συντομώτατα, αφού πραγματοποιήσουμε έβανο, 100.000 δρχ. δεν απομένει παρά ή έγκριση από έσας της πρότασής μας και ή διάθεση του ύπόλοιπου ποσού για την πραγματοποίηση της άγοράς του αυτοκινήτου, για την αντιμετώπιση του τεράστιου προβλήματος.

Μετά τιμής

Για το Δ. Σ.

Ο Πρόεδρος
ΑΓ. ΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
ΧΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σ.).
στόχος του είναι ή διάλυση
έγινε ένα από τα καλύτερα
πανηγύρια των τελευταίων
χρόνων και που ένωσε κυριο-
λεκτικά τους πατριώτες. Ως

Ένα ακόμη στιγμιότυπο από το πανηγύρι όπου άδελφωμένοι οι πατριώτες χορεύουν τα δημοτικά μας τραγούδια...

τις πέντε το πρωί κράτησε το γλέντι την παραμονή. Ως τις πέντε και την άλλη μέρα.

Η όλη έπιτυχία του πανηγυριού συμπληρώθηκε με την εμφάνιση, στις 7 το απόγευμα, της Άδελφότητας Άρτας με ένα πούλμαν και πολλά Ι. Χ. και με έπικεφαλής τον παπα-Κίτσο, που από πολλούς χαρακτηρίστηκε σά... ΜΑΚΑΡΙΟΣ.

Το έπισφράγισμα της έπιτυχίας ήταν το Καγκελάρι: Τέτοιαν ώρα ήταν έφες τέτοια και παραπροφές... Ο Τάσιος Άράπης και ο Τάκης Ζώης έπικεφαλής και πίσω τους ό-

λοι οι πατριώτες χόρεψαν και ζωντάνεψαν το θαυμάσιο και με ιστορική σημασία αυτό έθιμο που άρεσε πολύ στους νέους και συγκίνησε τους μεγαλύτερους...

— «ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙ» — ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ — άκούστηκε να λέγεται από πατριώτες, άκούστηκε να λέγεται από ένθουσιασμένους φιλοξενούμενους.

«Ωραία ιδέα», είπαν πολλοί «ξανακάντετο» είπαν οι άλλοι.

Και μες σας λέμε: Ναι, θα το ξανακάνουμε. Η άρχή έγινε. Του χρόνου θα βρεθούμε σ' άλλο πανηγύρι, σ' άλλο συνοικισμό και τότε τα λέμε.

Και κάθε χρόνο θα τα ξαναλέμε.

ΤΑΚΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΓΕΓΟΝΟΤΑ • ΣΧΟΛΙΑ

Μιά ακόμη έπιτυχία για το χωριό μας και ειδικά για τη Φτέρη είναι ή άπόκτηση αυτόματου τηλεφωνικού κέντρου. Αριθμός κλήσης: 0681-94277.

Και με την ευχάριστη είδηση και τα πρώτα σχόλια: Ποιος θα σηκώνει το τηλέφωνο;

Σ.Σ.: Ως γνωστό το τηλ. κέντρο βρίσκεται στο «τσαγκάρι» του Χαρ. Μπαλαούρα και όπωσδήποτε τις πιο πολλές ώρες είναι κλειστό. Δυό καφεπαντοπωλεία έχει ο συνοικισμός που θα μπορούσε άνετα να τοποθετηθεί το τηλ. κέντρο για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμπατριωτών. Κάτι που πρέπει να μάς άπασχολήσει άμέσως.

Ίδρύθηκε σύλλογος με την επωνυμία «Εταιρία Θεάτρου Ήπειρου» με έδρα την Άθήνα και σκοπός του είναι: Η διατήρηση και προβολή ήθων και έθιμων της Ήπειρου και γενικά του λαϊκού της πολιτισμού, ή ανάπτυξη του καλλιτεχνικού δυναμικού της Ήπειρου και ή ένθάρρυνση της θεατρικής λογοτεχνίας και τέχνης, ή φυσική έπαφή και έπικοινωνία των όπουδήποτε Ήπειρωτών με την ιδιαίτερη πατρίδα, ή πνευματική και πολιτιστική προαγωγή του κοινού γενικά, ή καλλιέργεια του καλλιτεχνικού συναισθήματος και ή παροχή άνωτέρων στάθμης ψυχαγωγίας.

Τους εύχόμαστε έπιτυχία στο σπουδαίο έργο τους, ιδιαίτερα

συχαίρουμε τον συμπατριώτη μας Άρτινό ήθοποιό Γρ. Βαφιά.

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Στις 25.7.78 γεννήθηκε σε νοσοκομείο στο Λονδίνο ένα κοριτσάκι 2.600 χιλιόγρ. — πράμα συνηθισμένο. Το κοριτσάκι γεννήθηκε με καισαρική τομή κι αυτό συνηθισμένο. Το άσυνηθιστο και πρωτοποριακό είναι ότι ή σύλληψη του παιδιού και ή γονιμοποίηση έγινε σε εργαστήριο και οι γιατροί ξέραν από τη πρώτη στιγμή το φύλο του παιδιού. Γονείς ό κ. και ή κ. Μπράουν. Στο μεταξύ ή καθολική εκκλησία διαμαρτύρεται έντονα για το γεγονός. Γιατί ΑΡΑΓΕ!

Ένας Γκιωνέζος κηπουρός, ο Τόσιος Νακαγάουα, 66 χρόνων, μετά από 19 χρόνια που άσχολείται άποκλειστικά με την καλλιέργεια του σκόρδου, κατάρφερε έπί τέλους, να φτιάξει ένα νέο τύπο που έχει μόν και την μυρουδιά και την γεύση του σκόρδου αλλά δεν μένει ή έννοχλητική μυρουδιά του στην άναπνοή αυτών που το τρώνε...

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Νάσης Ιωάννης (Βαθύκαμπος)	Δρχ. 150
Κοντού Παρθενία (Τραπεζάκι)	» 150
Πρόνιος Δημήτριος (Φτέρη)	» 300
Θεοχάρης Κώστας (Φτέρη)	» 200
Κωσταγιώργος Κώστας (Βαθύκαμπος)	» 800
Άναστασόπουλος Τάσος (Λαγγάδια)	» 200

Σας εύχαριστούμε

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ: ΑΝΕΜΟΡΡΑΧΗ - ΚΕΝΤΡΙΚΟ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σ.).
που παίρνει μικρό Ι.Χ. θα φροντίσουμε όλοι για την επέκτασή αυτής της γέφυρας ούτως ώστε αν μίγτε άλλο τουλάχιστο να δείχνουμε λίγο σεβασμό με ταφέροντας τους νεκρούς στην τελευταία τους κατοικία.

Είναι ντροπή για τον τόπο μας να μένουν άλυτα τέτοια μικροπροβλήματα.

Στο επόμενο φύλλο μας θα σας ενημερώσουμε σχετικά με το κόστος κατασκευής της και τα υπάρχοντα ως τώρα για το σκοπό αυτό χρήματα ούτως ώστε να βοηθήσουμε όλοι μαζί να προχωρήσουμε σύντομα στην επέκτασή της.

Έγινε στις 20 Ιούλη το πανηγύρι στον προφήτη Ηλία στα Λαγγάδια. Ίκανοποιητική ήταν ή συμμετοχή των συμπατριωτών που με τον έρχομό τους έγκαινιάσαν και το νέο δρόμο που άνοίχτηκε πρόσφατα, Λαγγάδια — Άνεμοράχη — Λαγγάδια — Φτέρη.

Όμως κάναμε μία διαπίστωση! Πολλοί δεν συμμετέχουν στα πανηγύρια λόγω πένθους και άς πούμε ότι έχουν δικιο, όμως ή ζωή συνεχίζεται δεν πρέπει ποτέ να σταματήσουμε τέτοιου είδους εκδηλώσεις — πανηγύρια και άς φροντίσουμε νατά διατηρούμε με τη συμμετοχή μας και όχι να τα παγώνουμε.

Είναι αλήθεια πως στο χωριό μας έχουν μείνει όλοι κι όλοι πέντε άνθρωποι, οι όποιοι θα πίστευε κανείς πως είναι άγαπημένοι - άδελφωμένοι και συμμερίζεται ο ένας τον πόνο του άλλου.

Πιστεύουμε όλοι μας ότι συναντιούνται στις γειτονιές συζητάνε τα προβλήματά τους και κλαίνε μαζί το πόνο για τους ξενητεμένους τους.

Πιστεύουμε πολλά.

Όμως ή αλήθεια είναι άλλη. Τώρα που κατεδήκαμε στο χωριό διαπιστώσαμε την πικρή αλήθεια. Σε μερικές γειτονιές πέντε άνθρωποι όλοι κι όλοι και είναι μαλωμένοι. Δεν έχουν άνθρωπο την ημέρα ν' άνοιξουν το στόμα τους να πουν καλημέρα. Τί τους χώρισε; Πιστεύουμε και μάθαμε ότι οι άφορμές ήταν άσήμαντες — μηδανιές — και όμως ή γειτονιά δεν έχει μιλή, δεν έχει ζωή.

Άλλοίμονο! Πόσο μικροί είμαστε; Άν δεν τάχουμε καλά με το γειτονικό τότε με ποιόν τά έχουμε; Ποιόν τότε φωνάζουμε σε μία δύσκολη στιγμή;

Άς φροντίσουν να βελτιώσουν τις σχέσεις τους. Άς έπέμβει λίγο ο παπας... ο δάσκαλος... ο πρόεδρος.